

tuğrul kırmızı

geç kaldım

5

Geç Kaldım

Bilmeliydim

Yaşamın günü dolduğunda
Zamanın bir an olduğunu

Ya da biri bana anlatmalıydı başından
Kurşundan, ihanetten, canı kurtarma telaşından
Vaktim yoktu öğrenemedim

Ve kimse bana söylemedi
Geç kaldım, orada değildim yazık
Canlar mihenge vurulduğu zaman
Akşamın gülü solduğunda

Kalmalıydım

Kalmalıydım bana kal dediğin o akşam
Birlikte yaşamalıydık

Kaplanın bir gününü
Tasasız koyunun bin gününe inat

Ve onlar bizi bulduğunda
İsyan çiçekleri açmalıydı göğsümüzde
Kavuşmuş bedenlerimizin kanından
Uzak mavilere birlikte gitmeliydik
Isıtmalıydı yüreğimizi
Kahpece nişanlanmış çeliğin tadı
Geç kaldım
Böyle olmalıydı
Olmadı

Bulmalıydım

Bulmalıydım yaşamasını beceremedim ne demek?

Ne demek yaşamasını beceremedim?
Ölüme geç kalmış cesedimi sürükleyerek
Can taşımasını beceremedim

Canı mavilere sundum çok kez
Nedendir bilinmez
Kapılar hep kapalıydı
Ve ben söyleyemedim
Geçiş kelimesini

Artık çok geç
Beklemek zamanıdır
Canın erimesini

Kurşun Yası

Pusuda beklemiştim

Dalgalar korkutmuştu

Korkumu saklamıştım

O gölgeyi vurmuştum

Vurulunca düşmüştü

Yüreğim üşümüştü

Kendime kahretmiştim

Gün hafif ışımıştı

Oraya gittiğimde

Onu götürmüşlerdi

Söylerken masal gibi

Oysa ne kadar gerçek

Kulağımdaki sesi

Kırılan bir dal gibi

Sanki şimdi gelecek

Karşıma oturacak

Otuz sene önceden

Bir kabus paylaşmaya

Sahilde paramparça

Bir düş ülkesindeyim

Kumlar o günkü gibi

Kumlar hep öyle suskun

Ben artık hep o küskün

Sabahın pusundayım

Bir kurşun sesindeyim

Acısı kadar keskin

Acısından da baskın

Yüreğimdeki bozgun

Kırık, yaşlanmış, üzgün

Bir kurşun yasındayım

İzmir Mektubu

Karen Fogg

Bugün Eylülün dokuzu
Sana açık bir mektubum var

Bu mektup
Amerika'da damızlanmış aletlerin
Elektronik kablolarında gizlenmeden
CIA ekranlarında izlenmeden
Ülkemin hür rüzgarlarında
Sana doğrudan ulaşsın diye
Emperyalizmin ayağına dolaşsın diye
Aydın insanlarımın
Aydınlık sayfalarında söyleyecek sözünü

Nereye saklansan
Bulup izini
Gelecek peşinden

Sana bir isyan türküsü söyleyecek
İsyan bayrağı gibi
Yangın rengi bir türkü
Yüreğimin ateşinden

Karen Fogg
Burada sana rahat yok
Bugün Eylülün dokuzu
Sen bizi pek tanıyamadın
Deden iyi tanıdı bizi
Biz böyle bir dokuz Eylülde
Senin ağababalarını devirdik
Devirdik kıvrık şapkalı İngiliz'i
Ölümün bahçesine
Ferah yüreğimizle girdik
Yine da Anadolu işi hatır sayıp
Dünyanın öbür ucundan gelme
Davetsiz misafirlerimizi
Bir kabus sofrasında ağırlayıp
Bizim olana tutunduk
Öfkesinden kanayan denizi
Seninkilere
Ateşten kadehlerde sunduk

Karen Fogg

Çok yanıldın çok

Bugün Eylülün dokuzu

Sana nefretim zehrinden

Sana ilk kurşunun şehriden

Sesleniyorum

Mustafa Kemal'in sesinden

Hasan Basri Efe'nin nefesinden

Nefesleniyorum

Efeler harmanı dağlara yaslanıyorum

Bu mektup

Artık nereye gitsen sana ulaşır

Sana ulaşır

Bir İzmir türküsünde

Bir şehit süngüsünde

Bir kabus korkusunda

Bir gölge arkasında

Karen Fogg

Şunu kafana sok

Bugün Eylülün dokuzu

Bizim bayramımız

Bayramda adettir

Çoban armağanı çam sakızı

Ama yürek dolusu hediyeler

Sana kismetten bu çıktı

Misafir bulduğunu yer

İsteğin kabulümüz

Bu şölende yine varız

Dedeni o zaman ağırladık

Seni şimdi ağırlarız

Mektubum şimdilik bu kadar

İleride daha yazacaklarım var

Baki selam ederim

Ve selam ederler

Mustafa Kemal'in atlıları

Dedelerim

Önümüz yaz

Bizde vefasızlık olmaz

Seni yazın tatile, bize bekliyorum

Seni gönlümün şehri İzmir'e

Seninkileri bıraktığımız denize bekliyorum

Ölüm Bana Yakışmış

Akşamlardan bir akşam
Yılların gölgesinde
Zaman sanki ölmemiş
Bir masal ülkesinde
Bana bir şey söylemiş
Sözleri bulut rengi
Hep aynı mavi döngü
Ellerimden mi tutmuş?
Neden beni unutmuş?
Hayal zamanı yutmuş
Rüya ölmeye yatmış

Yalnızlığa şaşmadan
Hiçbir şey paylaşmadan
Birlikte yürümüşüz
Sessiz, hoyrat, dışlanmış
Yanlış iplik işlenmiş
İlk düğümde yaşlanmış
Bir yumak sürmüşüz

Bıçak sırtı bir gece
Mihenk taşında keskin
Tedirgin uykularda
Geceler dolu dizgin
Kabus düşünde kuzgun
Hatıralardan bezgin

Bir yokuşun başında
Kuşkular saklamışız
Kara kuzgun leşinde
Onu bıçaklamışız
Kahır kucaklamışız
Hayat canla pekişmiş
Lanetli bir yokuşmuş
Sonsuza bir bakışmış
Mavi zaman taşında
Ölüm bana yakışmış

Anlar

Gün ışımıŖ

Babam gelmiŖ
Elli yılı unutmuŖuz
Annemde bir güzel telaŖ
Birlikte eve gitmiŖiz
Babam yorgun ama mutlu
Rüyamdaki beyaz atlı
Canım üniformasından
O sıra yeni ayrılmıŖ
Zihnimdeki görüntüsü
Nasıl üstünden sıyrılmıŖ
Neredeyse bir yabancı
Bu sivil giysili adam
Yeni düzenlemiş odam
Gelecek yıllarla dolu
Gözlerim bir duygu seli
Olacakları bilmişim

O güzel kız

Beni öpmüş
Kırk seneyi unutmuŖuz
Bitecek bir ömre inat
Ellerimizden tutmuŖuz
Elleri titrek, üŖümüŖ
Beni maviye taşımış
Öyle güzel, saf, isimsiz
Söylenmesi yasak bir giz
Bizi çağırın o yıldız
O gitmiş, ben gitmemişim

Gece bitmiş

Vurulmuşum
Otuz yılı unutmuŖuz
Olmayacak bir düşün için
Yüreğimi kanatmışız
Bu kadar gördüğüm yeter
Ölümden korkacak ne var?
Artık bu kördüğüm yeter
Sırtıma yüklenmiş yıllar
Tam hazır olduğum o an
BaŖka bir sebep bulmuşum

Akşam olmuş

Necef ölü

Yirmi yılı unutmuşuz

Kumlar sonsuz, kumlar ölü

Geceye kurşun sıkılmışız

Sesinden medet umarak

Yılların çizdiği izde

Kumlar sessiz, kumlar sıcak

Unutulmuş bir denizde

Yaşadığım bütün anlar

Yüreğimde saplı bıçak

Her şeye rağmen yaşamak

Geçen yıllara gülmüşüm

Sabah olmuş

Annem ölmüş

Altı yılı unutmuşuz

Serin eli ince beyaz

Hala siliyor terimi

Artık kimse anlatamaz

Bana çocuk günlerimi

İnsan ne zaman erişir?

Yorgun yürek nasıl üşür?

Can bu anı nasıl taşır?

O bir anda büyümüşüm

Zaman bitmiş

Vakit tamam

Yılları hatırlamışız

Ben iyice yaşlanmışım

Ömrüm sanki bana hışım

Anları tekrar yaşamak

Gece gündüz bütün işim

Hayali bile çok uzak

Başka bir bahar yaşamak

Derin maviye basarak

Anın birinde ölmüşüm

İsyân

Nasıl geleceksel gel

Ben hazırım

Hazırdım zaten, başından beri

İnandığımız Tanrı'nın elleri

Bizi çoktan bıraktılar

Ama bu el

Bu dar

Bu saklı

Bu en haklı

Kapıdan geçebilmek için

Gücünü aşabilir

Çünkü güne ulaşabilir

Bu yolun sonu

Gülmek ölüme doyasıya

Fakat en güzeli, hak etmek onu

Her şeye değer

Ve eğer

Halkıma gönül düşürdüm

Şerre boyun eğmedim diye

Mavilere gitmek varsa işin ucunda

Canım deli gönlün avucunda

Canım veda orucunda

Sana hediye

Yani eğer buradaysa, buysa bedel

Ben hazırım

Nasıl geleceksen gel.

Seneler

Ellibeş yaşında
Kaygular kışında
Zamanın peşinde
Seneler
Kinlere ve nefretlere ve öfkelere ve kavgalara
Yaslanmış

Kader taşında
Sevda düşünde
Bu dünya dışında
Seneler
Aşklara ve kinlere ve bozgunlara ve hayallere
Seslenmiş

Can yarışında
Tedirgin duruşunda
Yürek vuruşunda
Seneler
Kurşundan ve ihanetten ve acıdan ve kavgadan
Hızlanmış

Zehir tadında
Gece kanadında
Düşman adında
Seneler
Hayatla ve ölümlle ve kabusla ve sevgiyle
Uslanmış

Hayata küskün
Zamana kızgın
Ezilmiş, üzgün
Seneler
Hayattan ve ölümden ve kuşkudan ve zamandan
Gizlenmiş

Masallarda

Ben masallarda büyüdüm
Masallar kandırdı beni
Annem masal anlatırdı
Babam masal üretirdi
O saçma sapan masallar
Yüreğimi kanatırdı
Gönül yoldaşlarıma
Masallarda aşık oldum
O pusu çukurlarında
Masal düşlerken vuruldum
Sonsuz çölde boğuşurken
Kumlarda masallar vardı
Gece dağda vuruşurken
Hep masal anlatırlardı
Savurduğum o zamana
Masallarda pişman oldum
Önemsediğim o ana
Masallarda düşman oldum
Zirvelere tırmanırken
Cebimde masal taşıdım
Yalanlara inanırken
Masal içinde üşüdüm
Gencecik canım fidanlar
Masallar için öldüler
O cesur güzel insanlar
Masallara gömüldüler
Kırklandık, ellibeşlendik
Masallarla yaşlandık
Saçma masallar peşinde
Masal okuyup fişlendik
Artık yolun sonundayız
Kalanlara davet olsun
Masalları yok edelim
Masallara lanet olsun

Mayıs Akşamları

İzmir'in bu yorgun Mayıs akşamları
Sözün bittiği akşamlar
Lanetli anların
Zamanı erittiği akşamlar
Boynu bükük fidanların
Şiire gittiği akşamlar

Boşuna ölmediniz Mayıs akşamları şahit
Yas gerekmez ben yasınızı tutmadım
Zamana inat yüreğime sardım Deniz'i
Unutmadım sizi
Sizi unutmadım

Ve unutulmaması gereken
Mapusta öğrenilmiş bir zenaattir
Yüreğini karartmamak
Günün kahrolduğu akşamlarda
Böyle fidanların ölümlerinde
Gözünün dolduğu akşamlarda
Böyle Mayıs yıldönümlerinde
Gülünün solduğu akşamlarda

Veda

Elveda dostlarım benim
Ayrılık vakti erişti
Ferah gönlümce yaşanmış
Bir ömür önüme düştü
Üzülecek pek bir şey yok
Elimden geleni yaptım
Ustamın dediği gibi
Yaşamak ciddi bir işti
Hiç korkmadım ben ölümden
Korkutmadı ölüm beni
En zor anlarımda bile
Solmadı isyan çiçeğim
Giderken uzak maviye
Bir yangın götüreceğim
O yangını can içinde
Kahreden zaman içinde
Deli bir isyan içinde
Serin bir namlu ucunda
Mavide bitireceğim

Kemeraltı'nda Akşam

Kemeraltı'nda akşam vaktidir.

Dükkanı erkenden toparlayıp
Hatıralarla sarmaş dolaş
Araladım yüreğimin kapılarını
Yorgun bir imbat rüzgarının kanadından
Düşen bir martı gibi parlayıp
Hatıralarla yavaş yavaş
Dörtbaşı mamur bir hasret sofrası donatmanın
Kemeraltı'nda tam vaktidir.

İlk kadehte sen varsın

Havra sokağında bir Şubat akşamında
Öyle mahzun, günahkar, ezik
Bilmem yaşasaydın evlenirmiydik?
Bu kadar sever miydim?
Hiç doğmayacak çocuklarımızı?
Nasıl unutturum nasıl?
Kadere veryansın edip
Bir isyan bayrağı gibi kızıl
saçların bileğime dolanmış
Tam da böyle bir Şabat akşamında
Sessizce benim olduğunu

Anafartalar'dan koşuyu tutturup

Yokuş yukarı da kaçamayınca
İlk dayağımızı burada yemiştik
Dudaklarımda hala o kavganın buruk tadı
İnsanlar hayal meyal
Sebebi de unuttum
Ama bu sokak unutulmadı

Üçüncü kadehte Veysel Çıkmazı'ndayız

Duyguların kıyısında
İki kişi bir şiiri paylaşıyoruz
Gençliğimiz o unutulmaz ilk yazındayız
Yanımda babam
Bir yalnız çocuk, bir suskun adam
Bir köşede o, bir köşede ben
A ak saçlım, ne gelir elden?
Elimizi bir uzatsak, orada dünyaları bulacağız
Ama örselenmiş, katı ekmeklere karışmışız bir kere
Sevmekten korkuyoruz

Dördüncü kadeh biraz daha hatırlamak için
Seni hatırlamak yürek isteyen bir iş
Nasıl yılları işlemiş

Buğulu kadehimin üstüne
Çizgi çizgi hatıralar, pervasız
Kestelli'den aşağıya inerken
Şimdi olmayan o köşede
Bir daha kucaklaşamayız

Hatıralar artık gülümsemiyor
Ağulu kadehin dostuna

Kemeraltı'nda akşam vaktidir

Dost çehreler yansıyor cama

Öyle bir gam vaktidir

Sana dokunmanın tam vaktidir

Tozlu, yorgun şişelerde

Sen de bırak bizi alıştığımız köşelerde

Ki biliyorsun, onlar hep meyhanelerdir

Sarhoş değiliz ama

İçmekten yorulduk

Senelerdir.

Kemeraltı'ndaki Tinerçi Çocuk

Öyle soğuk, öyle sessiz
Kemeraltı'nda geceler
Yüreğim yorulmuş, ıssız
Cebimde bir şişe tiner

Bir türlü anlayamadım
"Tinerçi Çocuk" ne demek?
Kemeraltı'nda geceler
Saklanarak, gizlenerek

Beynim hayal dünyasında
Bütün yaşam sanki bir düş
Kemeraltı'nda geceler
Bezgin, ümitsiz, üşümüştü

Biri beni çağırıyor
Bu sanki benim adım mı?
Neden her şey bu kadar zor?
Ben gerçekten yaşadım mı?

Bana elbiseler verip
Resimlerimi çektiniz
Birlikte söz vermiştiniz
Buradan götürecektiniz

O resmimi sonra gördüm
Bir derginin kapağında
Biri yırtıp yere atmış
Tinerçiler sokağında

Benim artık sizden yana
Pek fazla bir ümidim yok
Beni şurda bıraksanız
Kemeraltı yutsa beni
Düşlerde avutsa beni
Cebimde bir şişe tiner
Kemeraltı'nda geceler
Yok olup unutsa beni

Deli řair

Ben İzmir'in delisiyim, ne sevda !

Deli řiirler yarattım, ne mavi !

řiirlerim bana uydu, ne güzel !

Satmadım řiirlerimi, ne haber ?

Çıkmadı deniz lekesi, ne inat !

Dostlarım anmaya değmez, ne fayda...

Unuttum düşmanlarımı, ne kavga !

Bütün aşklar yanılgıymış, ne yazık...

Bilinmeze kurşun attım, ne saçma...

Alsancak'ta sarhoş oldum, ne biçim !

Ellibeş yaşıma geldim, ne tuhaf ?

Senin için öleceğim, ne yalan !

Biraz ben akıllansam ya, ne gezer...

Yaşlandım mı nedir ?

O gece her şey ters gitti
Menekşe'de adam gibi
İnceden demleniyorduk
İzmir'linin adı çıkmış
Aynen böyle musaf çarpsın
Karşı masa küfür etti
Birden asfalyalar attı
Elim sustalıya gitti
Alayını çizecektim
Mustafa elimi tuttu

Nuri Baba'ya saygımdan
Pek üstlerine varmadım
Hem ilk önce ben vurmadım
Artık yaşlandım mı nedir?
Fazlaca önem vermedim

Gençten babayiğit çocuk
Ama haddini çok aştı
Görünüğü gibi değil
İlk tokatta yere düştü
Elim hala biraz ağır
Gün hafiften ışımişti

Oğluma da benziyordu
Bu iş artık benden geçmiş
O haline bir üzüldüm
Gözlerinin ferri kaçmış

“Oğlum iyi misin” diye
Öyle bir sarılmışım ki
Ellerimden zor aldılar
Bizim masaya geldiler
Dört büyük daha götürüp
Cankuş olduk aynen böyle
Alayı bize güldüler

Onlara da kızamadım
Artık yaşlandım mı nedir?
Böyle rezil olmaksızın
Haddini bil evde otur
Yaşlıdır sözü uzatır
Doğru dürüst yazamadım

Hicret

Ben buradan gitmeliyim
Bu şehri unutmalıyım
Kimse beni bulmamalı
Yollarda kaybolmalıyım
Arkamdan ağlamalısın
Yasın fazla sürmemeli
Ben seni hep sevmeliyim
Seni nerde bulmalıyım
Beni sana sormalılar
Bir şey söylememelisin
Yokluğum seni sarmalı
Sevda rüyana girmeli
Bunlara boşvermelisin
O kahveye gelmelisin
İnceden yağmur yağmalı
Saçına dokunmalıyım
Zaman orada durmalı
Söze gerek kalmamalı
Bu sayfayı yırtmalıyım

Keşke

Keşke akşam olmasaydı
O gün sana gelmeseydim
O soruyu sormasaydın
Cevabını bilmeseydim
Rakı şişede dursaydı
Gözüm gerçeği görseydi
Şeytan canımı alsaydı
O sözü söylemeseydim
Sen öyle ağlamasaydın
Onlar bize gülmeseydi
Sözüm yarım kalmasaydı
Ben o kadar kızmasaydım
Silah dolu olmasaydı
Lanet kurşun vurmasaydı
O an hiç yaşanmasaydı
Ben bunları yazmasaydım

Son renkler

Renklerle sarmaş dolaş

Bir veda yangınında yüreğim

Yüreğim yanıyor

Renkler kainata karışıp

Renkler uyanıyor

Lacivert gök yıldız dolu

Penceremde bahar dalı

Ölüm böyle mi olmalı?

Böyle birden bir düş gibi

Zamansız bir öpüş gibi

Bir yıldız yağmurundan

Maviye düşüş gibi

Giderayak

Bu gecelerden birinde
Sabaha karşı mesela
Ölmeye uyanırsam apansız
Diyelim babam gibi
Yapayalnız olmasın
Maviye yolculuğum
O an
Zamanı unut
Kederi bırak
Beni tut
Gözlerime bak
Sıkıca sarıl bana
Her şey bitene kadar
İçimdeki ışık
Canı eritene kadar
Senden başka
Kimse bilmemeli
İlk anın yokluğunu
Ne kadar korktuğumu
Kimse bilmemeli
Senden başka

Maviler

Çok mu zor?
Yanıma gelip
Merhaba demek bana?

Mavilerden
Mavilerden
Mavilerden, bir Merhaba?

Yarınlar
Hiç olmayabilir
Oysa bugün
Varız
Varız !!!
Uzat elini
Uzat bana
Karışsın kollarımız

Yarınlar bana uzak
Dayanmaz yorgun kalbim
Mavilere
Mavilere
Mavilere, gel gidelim

Kırık Dökük

Kırık dökük hatıralar
Zamanın kanadında
Nafile inadında
Bölük pörçük hatıralar

Yanıbaşım da hatıralar
Öyle bir anda zamansız
Beni bulup apansız
Katı, keskin, amansız
Ellibeş yaşım da hatıralar

Senin adında hatıralar
Dalına güller aşılı
Gözleri zehir yeşili
Her yanı tuzak döşeli
Kurşun tadında hatıralar

Başucum da hatıralar
Elimden hiç tutmayan
Gecelerde unutmayan
Yürek acım da hatıralar

Zamanla paslanmış hatıralar
İnatçı deniz lekesinde
Yeşil yosun kokusunda
Sarı dümen yekesinde
Dalgadan ıslanmış
Uykuya yaslanmış
Kararmış, islenmiş
Kahırla uslanmış hatıralar

Yorgun gidişinde hatıralar
Yürek atışında
Yangın ateşinde
Beni tutuşunda
Yolun bitişinde hatıralar

Anılarda

Riyad'da bir uykusuz gece
Harare şedid
Kırkdört derece
Yalnızlık çöl sarısında
Akrep karasında
Ekmek parasında
Zaman gerisinde
Yılan derisinde
Gece yarısında
Kulağım tedirgin
Çekirge sürüsünde
Gönlüm İstanbul'da
Adile Sultan korusunda
Büyük çınarın orada
Eski çeşmenin berisinde
Mermer su perisinde

Lanet gecelerden birisinde
Bir ahret sorusunda
Bildiklerimi unutarak
Kendimi avutarak
Hep o anda
Başka bir canda
Eski zamanda
Yaşlı tende
Hangi bedende?
Rüyamı bölerek
Sevdayı bilerek
Kaybolup, ölerək
Kimsesiz, sende
Sende
Hasret sırasında
Yürek yarasında
Gurbet sılasında

Can Nefes

Can Can içre, Can içre
Can vardı zaman içre
Can bedenden gücek
Canlandı iman içre

Sen ben dıřra, biz içre
Dalgalar deniz içre
Niyaz edip arınıp
Sırlardan temiz içre

Nar Nar içre, Nar içre
Sıgındım nazar içre
Cismimi nara verdim
Erenler bahar içre

Ölüm dıřra, ses içre
Musahip nefes içre
Canı canana sunup
Ben canlandım, söz içre

Münacat

Önce söz vardı ve o sözü attın
Bu evreni sanki neden yarattın?
 Senin yüzünden başımızda bu iş
Vaadlerle yüreğimi kanattın
 Yalnızlığın yüreğime işlemiş
Beni daha kaç kitapla aldattın?

Merhaba

İpek saçlı kızım

Yaşlanmış zamanın bilmecesinde

Böyle bir Temmuz gecesinde

Sana bir çift sözüm var

İçimdeki deli rüzgar

Yorgun esmeye başlayınca

Yüreğim apansız

Böyle yavaşlayınca

Bir bakarsın

Başka bir renge gitmişiz

Derin maviye uzanıp

Canı eritmişiz

Beni hatırladığında

Kulak ver

Rüzgarın sesine

Vedaya benzer

Bir düğün hediyesine

Bilmem neden

Artık her şey ayrılık tadında

En çılgın düşlerim

Yorgun bir rüzgar kanadında

Gel gidelim

Eski günlerdeki gibi

El ele tutuşarak

Yolun sonunda

Şiirde buluşarak

Yaşlanmış zamanın bilmecesine

Böyle bir Temmuz gecesine

Beni hatırladığında

Başını kaldır

Kainata bak

Her şey ne kadar yakın

Her şey ne kadar uzak

Ben orada gözlerinin içindeki

O mavi yıldızım

Merhaba !!!

İpek saçlı kızım

Seni Düşünüyorum

Alsancak'tan Karşıyaka'ya bakarak
Seni düşünüyorum
Bütün ömrüm bir an içinde
Hiç başlamamış, bitmemiş zaman içinde
Her şeyi bırakarak
Deli bir kabus içinde akarak
Seni düşünüyorum

Seni düşünüyorum
Seni düşünmeyi seviyorum
Seviyorum hatta
Seni bana yakın eden uzakları
Saçlarında
Bana gülümseyen akları
Seviyorum
Gül ağaçlarında
İsyan bayrağı gibi kırmızı yaprakları
Seviyorum

Seviyorum
Sevmeyi yeniden öğrenerek
Güçlükleri birlikte yenerek
Seninle olmayı

Kaygularımın kışında
Artık üşümüyorum
Seni düşünüyorum

Can Çiçeğim

Can çiçeğim
Uzak mavilere göçmeden önce
Sana birkaç sözüm var

Hem bakarsın
Söyleyeceklerim işine de yarar

Kötü günler olur
Zor zamanlar gelir
İnadına yaşamayı
Bizden iyi kim bilir?

İçimizdeki müziği unutma sakın
Çok uğraşacaklardır
Bunu sana unutturmaya

İnadına şarkılarla doldur yüreğini
O şarkılar
Bizim şarkılarımız
Uzak, derin
Bir vaadden soluklanır
En zor zamanlarda
Seni yüreğindeki o şarkılar tanır

Kötü günler olur
Zor zamanlar gelir
İnadına yaşamayı
Bizden iyi kim bilir?

Zor zamanların bazılarını
Mihenk taşında
Seninle paylaştık
Seninle paylaştık
Daha yolun başında

Gittiğimiz şehirde
Işıklarda yüzen geceler
Bombalar altında sustuğunda
Suskun yüreklerimiz biliyordu
Gaz maskesinin o küçücük başa uymadığını

Birlikte karar aldık
El ele tutuşup
Yaşamın masalını duyarak
Ona son masalını anlatırken
Kaderin isteğine uyarak
Mavilerde birlikte uyanmaya

Görecek günlerimiz varmış
O kapılar bize açılmadı
Buraya kadar geldik
Yaşamdan bir şeyler umarak

Zor zamanların bazılarını
Seninle paylaşmadığım doğrudur
Ama en zor zamanlarda
Biz hep birlikteydik
Ve o bizimleydi

Hiç kaybetmedik
Ona inancımızı
Onurumuzu, kıvancımızı
Korkmaktan utancımızı
Ona borçluyuz

Benden sonra
Hayatı sıkı tut
İnadına yaşa
Beni unut
Devam et savaşa

Ben nasıl olsa
Sana bir rüzgar taşıyım
Başka bir canda
Sana ulaşıyım

Barbar sesiyle avaz avaz
Bu şer bizi korkutamaz

Kötü günler olur
Zor zamanlar gelir
İnadına yaşamayı
Bizden iyi kim bilir?

Makamlarda

Hüseyini bir merhabadır kainata
Kulağımda annemin sesi

Babamla bir Rast taksiminde tanıştık
Ayrılık besteleri unutulmaz

Şehnaz Puselik bir özlem oldu şimdi
"Şiirde Mukim" gönül yoldaşım

O Mahur gazel midir hala bizi çağırır ?
Şairin gönül sofrasına

Bir Saba ezan ile ayrılığa uyanıp
Sensiz bir dünyayı paylaşmıştık

Özbekler Tekkesi'nde Acem Kürdi o nefes
Dışarıda Yörük Aksak yağmur yağıyordu

Ferahnak'ı telaffuz edemez mümkün değil
Bizim seslerimize gönül düşürmeyen

Nihavend yaz akşamları Kandilli'den
Sensiz dudaklarımın ucunda

Söylenmiş bir ömrün faslında bütün makamlar
Makamlar zamanın avucunda

Adın Hasret Olsun

Adın hasret olsun senin

Sevda ötesi !
Adı batası !

Adın hasret olsun !!!

Yaz ortasında kış
Kördüğüm bir düş
Sensiz, kırgın, üşümüş

Adın hasret olsun, ben kaybettim

Ben kaybettim, sen kazandın
Elim hala saçlarında
Hasret parmak uçlarında
Sabah saat uçlerinde

Olmaz adın hasret olsun !!!

Zamanda Seyahat

Zamanın kumaşına bakıyorum
Gökyüzü serpmeye yıldız
Lacivert sırma yıldız
Zaman taşına bırakıyorum
Sararmış düşlerimi

Zamanın kumaşına bakıyorum
Güneş doğuyor
Güneş batıyor
Zaman yok ediyor
Zaman yaratıyor
Zaman taşında yakıyorum
Harcanmış yaşlarımı

Zamanın kumaşına bakıyorum
Mavilerde, derinde
Geçmişin üzerinde
Sökülmüş bir ibrişim
Yıpranmış hatıralar
Neden hep benim işim ?

Zaman taşına takıyorum
Bitmemiş işlerimi

Zamanın kumaşına bakıyorum
Söylenmiş bir ömrün sözleri
Zamanı taşıyor
Yüreğim susuyor
Yüreğim yavaşlıyor

Zaman taşına çakıyorum
Yürek vuruşlarımı